

MIC. # 9327.6

**CORRESPONDENCE, LEGAL
DOCUMENTS AND LITRARY
DRAFTS, EIGHTEENTH-
NINETEENTH CENTURY.**

**[18TH-19TH CENT.]
SEPHARDIC SCRIPT**

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ובדבקות אנשים טובים וצדיקים ועובדי השם וי
יסקלו לבנו הדרכים ויפוללו הנתיבות הלכות
נקיה ונכבדת והיא מעלת הנקיות המתחבבה
כפשוטו של יטח בה פעימה ותחבור וישמרה
חומרות וקייגים וגודר פרצות ומשובב נתיב
וקטומ הנשמה שיקטנה ויפולנה במראה החסיד
ויסיר כל קיגה ובדולה ועלה בות א ומכב המצ
הצאה אחריה אחותה בצדה והיא מעלת הפרושות
והפרטה מדברים המותרים כאזל קדש עצמך במותר
טהור דהיינו לב אהור שהיה ראש החסידים דוד המלך
לב אהור צרא ל אקים דהיינו שיהיו כל מעשיו ותכונותיו
אפי בעילתו ומאכלו ומשקהו לפי שיקר התכונות והמתכונות הוא
ואמרים זל רחמנא לבא בעי וכשהלב יהיה אהור כל הפעולות המתעפ
ממנו יהיו אהורים כמשל מעיין אהור וזך כל הפלגים המתבטאים ממנו
הם זכים ונקיים ומעיין נשחת ונדלח הפלגים נרפשים ועכורים וכשעלה
האיש הזה ער לא יעצרו הגשם וכוחות החומרות שקאו ונחו מקחייתם
ומתטוקתם ומהגבורתם ויקנה לו קבולת חמדת מעלת הקדושה והיא
מעלת רבנו הקדוש שבשעת פטירתו הגביה עשר אצבעותיו למעלה
ואמר רבשע גלוי וידוע לפנך שעבדתך בעשר אצבעותי ולא נהדרתי
ממך אפילו באצבע קטנה דל שלא היה אוכל ושותה אלא לקיוס הגוף וכן
בועל לקיוס המין ולא כוקי לדברים העורפיים לעגב הגוף ולפנקו וזו
המעלה היא גדולה ונפלאה ולא ישיגנה אדם אלא שקדמו ונתעצמו בו כל
המעלות הקודמים הנז ואחר משתלשל משתלשל ומתגלגלת ומתקדמת
מעלת הענוה והיא מעלת מרעה ש בו והאיש משה ענו מאד מבר
האדם ער שלא חוש ומקפיד ומרגש למגטו ולמחויבו ולמרון אחריו
אפי כלל חזק נשומע חרפתו ושותק עלוב ואינו עלב וכן שמעמפי אחריו
ואחותו שמספרים בגנותו ושתיק ועשה עצמו כחרט שלא ישמע וכאם לא
יפתח פיו וכזה יעלה למדרגה היותר עליונה ומקוללת מכל הדרכים
הפחותים והגרועים ויבוא למעלת נראת חזק שמכאן ואילך יתן לבו
ליתר ולרגל שלא ידבקו דברים שיש בהם נדנוד עץ מה ויראה כל דבר
המחטיאו ויברח ממנו בקצה האחרונת בתכלית ההרחקה והבריוחה
וההפלגה מחוללת וכשעלה ער כאן היו קרן עור פנו במדות המאוששוק

יום ותמימים להיום עמם

ועל סמיה ועמם משפץ

ענה תמורה ועל הצולה וכן תעודה בשרך

יה ותשלח צירי דעיוניה ומסלה כס פע דודיה

ולא נקתה כף רגליה הצג ארצה לעבור אונות

יה תלכה ישבת דוממה ושוממה מצרית ועקות

יונה לראש אשמורות ומהרפתקות ומצדקות לראש

נקים הזמן לא תכחד ולא תבהל ולא יתקרה חשקה

ק בנה לעבוד בוראה על הארץ השן ולחם לפי חמודות

במתינתעף ומתעלמת משלה ובהטה מאדם אך היו ס

לה כצדק חסד כס ושול תשולו עלי וא תכלימוה כי הציקת

גנה מצורך הכרחי והכרחי ולא יטובח ולא יגונה ומי יעלה לנו

יבראשונה ויאמר ה יהודה יעלה כי יהודה גבר באחיו ולו

נזר ועשרה ולו טס בגבורה ואט מאהבת יצאתי לקראתך הלא

מאז בקטנותי ראיתו ועתה שמך יצא באחוז ואמרתי אוכר

מפריך מי ויאורו עיני מיערת דבשך וגופת צופך שתקח לי

נרבה מקהלך ותקנה לי מצנפת טובה והטובה תשלמה עמי

אדם הורא לקום וצנוע וכן תשכיע בכתב בקור לקום עם קדושים

לאמן ותכבוב כתב בנחש שלא יראנה אדם אחר זולתי ועלך ה

יהודה יצ' חכבו יקורי חמודי תדרוש כתי בקהלך כחמקך

כמולה נקיה כ"ג נפה ואחר תשלמה לקהלות עם תלמידך וכן

החסוד ל צמליץ יצ' שלא ראיתיו אך לשמע אודן שמעתינו וגלילת

ידיו ראיתי ושמעתי קדושתו ומסידותו ותהר כוילכברו למדכט

לעוזרך ואם אהבתך לעמי כלבי פאוש סוחר שתשלח כתי לבג

הקהלת ליקח לי נדבה כי עלי תלמידים גרים הרכה ואט פה לקחו

ומטא כבדה בלמוד צמרא ודיעם ולא אוכל לנאת ולכוא ועני

תלתי לחסד השני ולאהבך שבערר קהלך הפעם עלי ותקח

לי נדבה טובה וכן תשלמה עם שלוחך לקהל מרה לפי יהושע י

ולא משה שב"הם ופילו חלקם בנו וכיס א לבטלו שיקחו לי

גל הם נדבה וישלחוה לי עם שלח לאמן וציר אמונם ויע

יודם כדרך ותשלמה לי כחמקך אך תקח לי מצנפת טובה דקה

ותשלמה וא יאיר פעו ארך ושמר כרז בארצות יכנוצן ויצא

לרשם פשם העדולים כמפצך וכתשק אהובך כנפטר דורא

עובד יעקב בר אברהם

עמיקה על ישראל ותשמרו כל ימי המדות
ואפודי נכח מצובם לכבוד זה ז' בתות אה
תנוקות שיש בקהל שבטל מלא עלי ועסק
בלא עצלות ותכבדוהו ותפויסוין בדבריה

כי בשנות התורה נתמעה באו המקומות וי
מועטיו כי תכבדו הדרטן והמוכח שהיא קנא
לחן שמתפלל בכונה ושומר מעשיו ופרקו על

וכמיתבו ז' תכבדו גבאו צדקה ומדרט ה' תכבדו
שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה ברורה ז' תכ
הרכה לתורה ומדרשות ולצדקה לחכמים ולעשיו

לביתו שמוציא שם טוב לקהל בק הלכות ז' תכבדו למ
לקהל וכן כותב ל נפשו להצלת ישראל ומצטל ממונס מיי

וממונס ואני יעקב עבד התורה לא באתי להתגדר ולהתגדר ^{וי}
להוכיח הגדולים ממני עקבם מכה גלגל עיני והאנס עבה יג' תכ

אלא באתי כמקדר וכמזכור הדברים ומצורה לזה איני מאוס ^ל
שדורט אונת מנוחת ישראל לא באתי להראות חוכמותי וצוועתי לזולתי

ולקח לי עזרת זהב ותכריך כוף עש סדרה מדומית כי ענה ענה עלי
אשימנה לא מונה ולא מקצתה ולא אבקש לנפשו גדולות ולא אלה במקלות

ממני אמנס באתי להזכיר קצת הייטרוס ומאקרוס קפירוס ספר ^ל
גדרתם על מרוצת שכלי רוכב אונות חטקי העיוניות וירכתו ער

עידון פני להכיס פניהם שחקוקים על מורטוי לבבי בחרט אינט וכן
אמרתו ללבי אנסכה בשמחה וציל אכזא היכל הנדובים ואנקט ער

על דלתי המקודים כי לא ננעלו שערי הבכיה ודמעתי וספרו ושימון
בנאדם בנפסם וכמאדם כי אתם קדוטה ולהם תאות צבורה ולכן רבות

א' תשפטוני כמתהר כי חלילה לנפשי יעקב לצאת הקדוטה לשאות
תצדקי וכבגד בוגדים לא בגדה וקוץ רמאים לא לבשה ולא תשום

עוד עזים על חלקת צוארה ובגדים צואים תקיור מענה ויתכס
בצעוף הכוטה ותתעלף ברדיד הענוכ ויתקתר ותתבודד ויתיוחד
לבדה בחדרו חדרים בעקרת המערה ותלעא פנה באדרתה מלחם
אבנה תחכל ולא תבטל עבודתה בצוק ענה ותענה נפשה כנומה
זשקה ויתנחם על אפרים ולוחכת עפרים ומתקו לחכה דבבי נחר
בחקד עליון מקתופפת ומתלוננת לא תמות ולשחת ולא יחסר לחמך

אע"פ שבאים עליהם צרות ומכשולות לא יעפולו
המלך לא יעבדו הדרך אבל הרשעים לא כן כאלו
יתורה והמצוה ועבודת הש"ו ויעזבו הדרך האוסה
ע כבתולה כע"ש ולפתו אורחות דרכם ויעלו בתהו
ה לא ישיגה האדם אלא בתורה והיא התפלה
הראשונה שבכולם השלמות שבה יעלה האדם למעלות
הישיבה במראות וקולם הוא קונו חושבנה דדיין
הוא הטהרה והתורה הוא קונו ומזה המעש נקרא
ש"ס אובושר ה עלכן יורה חטאים בדרך לא שהיא ית' ואנוס
ס לאוב אן לא להפכו אלא מפלש ומגלה הדרך לפני האדם
הוא ילפן ולענוים יתן חן וכן התורה מקודרת היא על פיתגועת
דס ומעלותיו כע"ש ודברת בס בשבתך בביתך ובלביתך בדרך ובשבך
ובקמך ונאמר בהתהלכך תנחה אותך כיצור אם בא לחרוש מצוה מלה אורבו
מצות לא תחרוש באור ובחמור יחדו שאסור לאדם מישראל שיהיה כגויאפי
שעה אחת בדרך עין בלא תורה ובלא מצוה כע"ש כי הוא חויר ואורך ימיר
ואמרו על דור מלך ושהן שיוס א נכנס למרחץ וראה עצמו ערום פחד הרבה
אמר אני שה"ו שאהיה חייב מהחייב בגפשו שאני ערום בלא מצות במקבל
במילה שלו נתקרה דעתו ושמוח ש שט אנכי על אמרתי צור כמוצא שר
רב וכן בא לרוע טדהו מצוה לא תזרע סודך סלאים מלה אורבו ואורג
בגד ללבוש לא תלבש שעמך ובא ללבושו מצות ציצית וכן ככל מר
שאדם יפנה ויתנועע ועל כן מלאכיו יצוה לך לשומרך ככל דרך
והמצות נקראים מלאכים ע"ש שאומרים את האדם כמלאך השומר ולפיכך
יזהר האדם שלא יפנה אדם שעה אחת לבו מתורה מלמודה ושמיעתה שכל
זמן שיהנה בה יזכור המצות וזהו שטען ר' פנחס בן יאיר תחלת וראשית
המעלות התורה נאמר תורה מביאה לידו זהירות שהיא קבה ומבוא גדול
להטת סלהמעלות וכל המדות והתארום התוריים נאמריה עתן קבה שפיה
שהיא הזהירות דהונו שיהיה האדם נזהר ונאהר ונזור מדרכים
הפחותיים ונבדל ופרוש מפעולת הסגונות ורחוק מאמות הרעורר
וחדול מאנשים הרעפם ומשחיתים נשחתי דרכים ומקולקלים המפעלים
וכן היא זהירה ופריטה מכל מלצ' ואחריה תמטך מעלת הזריזות שהיא
מעלה יותר נכבדית שיהיה זריז ומקור במלצ' במע לקיים שרמ"ח מצו
בזריזות וכן ידבק במדות אובות וכמעשים אובים וכמחשבות טהורות ונקיות

הנשים והלמנות ומוטבים
ומזדווגים להם כלל רצון ה

מעוטה באונק ובגנים או עדיף חזנים או
ובכלל אנשים הפועשים בני ע מחת זוגות
ברבב מכחת וע' ב מעון נבלת וירפות ע
שמיעה וכדיקת הריזה וסכין יפה או בניקור ט
אחר הורידים האקורים מעום דם או חלב אף
שטחא לו כגון שהיה מורד בקהל או בהפלה או
לו ת"ו הלך והלשין למלך ואנס את השומע ושחט בעכו
נבלה ומטחאה במגע ובמשא ומייכעל כל כזית וכזית מ
שנאת חם וזה עון נפלל ככד ואין העולם יכול שאתם נגורם כעול
ועברות עד אין חקר ותדעו שלא חרב כויתו לא שנחלקו ישרא לש
מוחלבות וכן בית שט בעוכדא דקמלא בר קמלא וכן מעון שכוועת טו
ואלל כמאה הש' לא תשא את שם ה' לקיך לעויל כודשע העולם עין כמכוערת
ד מעון חלול שכרות וי"ו סקבא דטבא רבלא רעוע ושכחן טעה שכת
ומועד ה גדול מכונס בזיון התורה ולגמריה שלא וכבודם כלאו עד
שצארך לעלות לשוק בעצמו לקנות ולמכור או יצריכוהו למלכה או
לחזור למלכה ונאח בארון ועשו הארון מצריך הכל לעסוק בו וכן ו
בעין כפוי שהיו מכסין הארון כד כלום וטולמן ל וכן מגורה זהו
רמז לו כתות קבולות שיש בקהל חכמים טרים מהפלנים אנשי
מעשים טובים ומצות ותעין בפ כפוי כלים ויש בו קוד עמוק והמשכל
יחזור וימצא

טופס החסידות ואופן הקדושה

ויאיתיה
פי המזמר הקבול הלל וזל כמ ע' אר פנחס יאיר תורה מביאה לידי
זהירות זהירות מביאה לידי זריזות זריזות מל נקיות נקיות לידי
פרישות פרישות לידי טהרה טהרה לידי קדושה קדושה לידי
ענוה ענוה לידי יראת חשא יראת חשא לידי חסידות חסידות
לידי רוח הקדש ורוח הקדש מביאה לידי תחיית המתים וכירושת
מוסיף תחית מתים מל ליהו זל הטומע
הטומע ישמע והקונ יחול ישראל דרבי ה הצדיקים ילכו בס לל כל שהולכי

מוסיפים

משה
יהוה
אלהינו
יהוה אחד

צוהות והיא מעלת החסידות ובה נתעורר
 ד בכל מעשיו ולפוס טמא ורהעץ איושב
 והוא נשק הדרכים למצואם הרוחני
 במעלה הגדולה שלהם יעלה לקרא גדול
 יותר כדאמר: אתוה לצביון ואלקוה סרנין
 למעלה פ נשלך בך מעה מ ולזה אמ' צדיק טמא
 יתר צובחר אבל נמצאים בשמים מורכבו החומר
 הם המוגשמים אמר בהם חסיד שמתנהג עמהם
 חר ר"ל מעץ ועובר עליהם למעט משורת הדין ומזה
 הגה אנושית שנתנהג בה קצת עם קצת ולא נשפוז האדם
 ודעותם מי שדעתו מרובה ידקדק עמו הרבה ודעתו קצרה

גע הרי נתאמת ונתבאר שמדת החסידות היא פעמות משורת הדין
 ייה לצד השעת מן המצווע וימחול על חבירו המאנהו והעוטיקו וכן יצדיק
 עלה את הדין אע"פ שיכוא עליו רע ויודה ולא יחרה אחר מזה ויזכה דין שמים
 ויאמר כל מה דעבדין לשמויא לשב כנחום איש גס זו וכד עקיבא וכן ויתנהג עם
 ישראל רעהו למעט משורה אע"פ שלא ישאלוהו וישאלם ולא יכבדוהו יכבדם
 וירחיק תועלתו ^{יש} לתועלתו ומוי שיש בו הנצח ישאל והנצח הש"ו ותורתו יאמרו
 חלקה ויכבדוהו הרבה וישלך הנצח ותועלתו והרובין לתועלת הש"ו ולתועלת
 הגלגלה ויהרע קרוכיו ואנשיו לה כשכמו של לנו ט ומלחו ירוכס היום איש
 באביו ובאמו ובאחו לתת עליכם היום ברכה וקדאם מרעה חסידים ט תומך
 יאוריך לחוש חסידוך ועל לו המעלות לחומר מי ועלה ל הר ה ומי יקום
 במקום קדשו וע' ואז יעלה ויתקדש ויתקדש שכלו למעלה וממרום יעלה
 עליו ה רוח קדשו ותהיה השגת הש"ו קטורה בו ביוחוד וכשודבק בה ש"ו
 יעלה על המזל ויהפך הטבע ויעשה סנוים ופלאות במציאות הנמצאים
 כמ"ש הרא"ב בע הדבק ^{הוא} הכלל ויעשה בכל אותות ומופתים ואח"כ
 רוח הקדש מביאה לידו תחיות המתים חדוע המושבע בחומרות ולחוש
 בתאוות יקרא גבולה ומת וקדוש ופרוש התאוות נחסקו השכל ומנשכלות
 התורה בו נקרא חי ט ואתם הדבקים בה חיים כלכם היום ואפרוין
 במיתתו נקרא חי כמ"ש ובעהו בן יהודע בן איש חו על שריבר
 וקבץ פועלים לתורה נקרא חי אפי' במיתתו זהו תשפת הירושלמי
 שהאינן הזה יעלה למעלה ליהו ז"ל שלא מת ועדין הוא חי ול
 שלט בו כח הממית ונהפך גופו לחי וברק ומעשה אהפך פע נגד

פ חלק צדיק בכל המק'
 שהוא הכלל שכלול
 מכל השלמות והחכמות
 ודין השמות וקדושת
 דעתו הכלל של המדות
 ומציאות יכולת כל
 הם הנמצאים

א

אמור החכם מצפון דעת האדם בתוך כתביו ונלויה בבחינה

ומי כי יד על כס ויה יד ליד

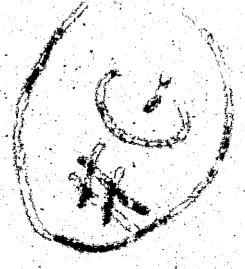
וכסיר יתח ונס ילהב כקרבני
 על יגון אשר דר סביבי
 יאכל עשבי וכל עץ ריבי
 ורכו כמו רכו סלונ וקרבי
 הכי יקעו כל ימדות ררבי
 יעגל ידגל תוך ארמוט ואשני
 יצאח זרע וכול שדה רביבי
 וקן מכאיב יעקיר שאיבולאפובי
 ובר נפלי יעאיר סו זהבי
 וראש סגט ימלא מל רביבי
 יעטר צט ויהיל אור נתיבי
 אצח חפשי בקול שינו עוגבי
 ואת אוריס כדולח ימרו לבבי
 ואת ינו שפעך אחי חביבי

וזמני הרבעת מכת שלום למעבתי גם לאחוזתי והכלה שלום

אזכרה ימי קדם יבער לבבי
 נכשי תרחה כק תנוס ינעס
 ידלק ולחא באש קמה וגדיש
 פתחי שיר נגדכו כעש סיר
 יפש צרי כער לת כריחיס
 נגינות גל וגס רנן ושמהר
 חומר גוש יחיש יעץ יפרח
 סילון מואיר וכער יסער
 כטן כת היכל יגדל ויאדור
 נאיעות גט ופרדסי יכידשן
 ישא נמי וכיס דגל זכורלי
 צרות נפשי הכי יחליס וישלם
 חכור שוכיס ינוככ פי בחפצו
 קול זלעלי שאעך אדכו שאהובי

בזה גזע ישעיהו עלה במעלות הדורות הכניות כו בשמי שמי חכמי מלכי כט קדם נאחור ומה למעלה ומה
 למטה קן מעשה החרכבה ומוטלות הגדלות אשר ראו עיט שכלו בהילכו כולו אומר כבוד חכמים עומד
 לנפ עמים שלמים וכן רבים אמרו הנעמים וטובים כמיט וכרפסי מל סומן כרפא החשובה חזונה גרם
 מעלות השמיים ומנועם האק ועדן המנהיר לך חרכי ההשקפה הגוברת שלה המעלות עולה תפארת
 לעמוכי כטן הוטכיס על אכור תוך חיים הנצחיים כמוך כהם אם אף הם אתה מהם סוד הנשמות הנשפעות
 מייחוד העליון שכבוד וזילפן חפמה ואם שנים הם קן סוד הרוחות כואחות וכפאות השאננות שאיחוד
 שע תזומו זכר מה אמוס לכמה בין אורות רפצה עלתה נה סוד הפצה דבר יוחט היונקת מתקן א האוס
 ומתן דנפלה אשתן כרטי דאחדעכו בארץ אדום זה דודי ונה רע צח ואדום מה אנה כשי ומשמע קמוה
 הלא לו זרוע שון עם גבורה ככולה ואנפן גליפן כנס אנה טפן אפן נגדן גלפן דמור שדר חויפן ומתקן
 כו מתקן הו גומין קלן ומחויפן שוכין שוכין למדדעש פולן סלפולן כרטי מניפן ואדרין קדישין כומא דהלגן
 חורין מרזא דלבושיה כמלג חור כר חור גזוט דא אלק רכתי אמי חלכנן זנהר הלכענות המתעלה בעצם
 והאשונה ואם אנה אע כז בארבה רבה כמלן לוד סלמה כמתלהלה זיקים דקים ככאשית מאלכת וכו
 יקים כעלי סוד הנשיקים דרעיש לעלא דלא מתפרשן ולתתא נמי ארכוכי וכו דא לרא נקטן כלישן מחולל
 רכרכן ועדיין חכיכותא גכן קרכן המהור עלה דורד הקרכ הקרכ על מוכה הפטמי אשר נאעח במדידו
 דמשמתא הש מתא ומחוכתא אדע טיה דמשמתא ושועורא דבלכתא גכרומא קימת הכל מעלן נדעס
 לירושלים עיר הקדש שר וקדיש נחית מן שמיא ארוא כחוליה גמיר לבולה תלמודא לכיש חלא כולעלא
 דמותי קלא קלא כחולא גישען למחשבה תמלה המצויות כעור החושכלי ותומס האחתי הטקוב
 כשורשי הארבה הלא הוא כחיני וקיה רתה נפשי כמאר שחולל כרו יתן לראשן לנית קן ויתמוד ויתן
 נשאת כן חלשון זהב החדרת ומוסס כראש אהובי כורת כותי עלי שפא ומחולל כפרט וכלל
 כל המתחופפים ומתחופפים ככל תורתו המאיר חסוד הללס הרוחט לארץ ולכרים אנפן //

עכ

עת

עני לשחוק אומני מהולל אקרא לגדרא כגוכנין בשורותים לא אזכרה אספיה ספר ספור
ארכה המסורת העושרת מקוצרת מור נחל אכרת חקת ביחודה הנכספת העולפת
ספורים כמעט קא אורם ושיהם החוננת כמרכי קוצרה סתרה רבה משתעשעת בקוצרה לרוב נדיב
כחכה יתרה וכמן חן לויזע קולא קול הקראה לשון ארכה ומכר לשון שחשתחשין כן השנה פנו
וקרא זה אל זה עתה עם דודים לפרך כרוך מועיב יחידים ומכרכת אבות ורובכ ערכות
תבי מכורכת חמונתך יהי מקורך כרוך ומקור מים חיים דרכוין ודנוקין הנולים ומאעליס
רוחנות וקדושה כן תשמה תגל ותשיע באשת נעוהך וככנס כולצו כך אכר

ויחרי דרשת בקעת שלום אהובי חכמי בכת שיע איוסן בת עין קירות בלג חכין נכין מלך כנען העליונה
יען וכיען אומניתי ^{ידיע} יביעו אומני יוס ליום ולילה לילה סכות האסולדות שוממות ושולדות
והמקרים המעורכות אשר סכונן אכפונן ^{משיכר} גלגלי הגנובה כד המעע הכאשן כרוך הוא
זכרון שמו הגור והמקרים ועצת רוח קדשן ישלים והכל לפי השגתו והכמתו המשגחת פועל כל היזור
ופרי מעללגדר דבר דבור על אופנו ולא לעד המקרה וההקדמן חלילה מוזת וכל יזת ועוד אחרת
יתגלו למעכת כל הדברים והמקרים מפי נוסח הכתב כר עכליה נרו כי הויגיגד לך את כל הכסוס
ופרטי צרות הזמן יחת לאחת ועוד אחרת כי מדע צת נפשו בהתחנה מול קונה להפיק רוונה
לא לעד שוס פטייה מפנות הגוף וחושיו באשר יכרו רבים המועים רק חפצה ורוונה אל האושכל
ולדדים הנפשינת ואלהיות הנומים ^{הקדושה} ומשואמים כל בעלי השלימות וכל זה להטלים ולהגיע אל
התכלית האמת לשכוע מפרי חורתו כזה דכולי האי ואולי תגיע ומשיג גם הקצן הקיים והלכפון בלז
ומעטן הקונצרים מורה לך מדוע לא בא על הלחם גם כמול גם הינס כי כבר צויתי למעכת
אלא שאר עמדי העתק הוא ועלך להעתיקו ולשולחו לי ותשמלן שיהיה מועתק כתיבה טובה
כדי שאקשרע עם חבר קונצרים אשך אכתור בשחיעה שלי ומה טוב ומה נעים גם לך ולי
סלף שמוסיף עליו כופך אמה פין חכם חן והכתבים גם הפומון שאלמת שאלמת דרך עקרונ
למ הגעו לידו והאיש ההוא שכח מצעורטנו טוב לדון חזתו לעד הזכות כי אפשר שלא היה
אבת עכובס מאדון כך מעד גלומינו שגלנו מתריר עליה שבא ועוד היום חנן כדקיימי קווחי
כמו איסופר למעכת מפי נוסח הכתב והנה כתבת למעכת שיהי אשר שרת עדה והיא
כנויה ומיוסדת על יח אורם וכתוב נמוז שכעה תיקוע הגולגלת דהטא דעתוק שמוחם
גש קדע פח עם כל כנן ושיעור הקולה כולה עד נקודת שון שיר דוד ומי יתבע אפר ופר
תמת ככופת גלי השלימים ותכר ותפקד השיה ולא אע כי מה חו מדי שכת כשכתו על
כוס שכת קודט כסוד דטנת כשמן ראשו כוסו רויב ג' ארך אפיס סוד כנצק דעתוק קדט
וכחית השמן כמע להטפת הרוחנות השם כי השין כמו לתלת השין ואומנות חן הוא סוד
והחן כזרע גד היה נשפע מתיקוע הווא שחס שכעה הנכבים כמען גד וכפרע מפעמיות
מומא סתומתה שהוא אלף דכדולח העולה כמען החן ככובע ומה חמי יודע למעכת
מעטן שאתה שאלה לערכה בטורת כנה יוסף י' אס ועוזר השיה כזה הקיץ נעלח אחר אכא מאנו
כרו ונכיצנו כי כן כזה לחזר לבית הוא וכלתו עמו ועל מקומו וכוא לשונם ככת זכותם ומפלותם
העולות הרוחה לפי כמן כל הצויות ומעמקות כל בחיעת הגבורות ומכעעות כמות חזויות
וכמה חכמי מהירן כן יהיה כמען לכם ולכל המסתופים כלל חוקכם והדורשים שלומכם ומוככם
וגם את לאמת מהם ממחופף ומחחופף כלל חורמכם הקדושה והמהורה ודונט שלומכם כל
הימים עד אשר כן ישי חו תכונן אמת ומלכותכם כה דברי העכד הכומח למל שוכן טקה

תשע"ב
המח' לגומ' ק"ב ט"ו

המח' לגומ' ק"ב ט"ו

היות שחזרה זמן נפלה חזר אחת בירושלם...
ביניהם והן היום הר' יצחק נחום נלבנע וחלנא ונפלה חזר החזר הנז' בירושלם לפי שבב הערוחם יצחק הנז' ולפי שבב האחרים אשר נלבנעו וכדור
עמדו הירושלם הנז' כולם באחד והמה ראו שחזר החזר הנז' אינה ראוייה להם לדירה הסכימו לעבורה ולחלק דמיה ביניהם כל אחד חלקו התענג עלו והנה
בירושלם כבשנו שלם תנע בין כחו לפיכך היו יצחק נחום היו ואחיו יחזקאל היו והאבות נחום היו מלמאן נחום היו אשר נתמנה מעבר הכרם על יתמי קמי' סת
פן יצחק נש' הנז' והשמה רימה למנת חברהם בין יצחק הנז' ואחיו לבו אהם היו עלמא עלם גמולם וקנו מעדינא קנום במלכ' מן בהונן ובקחזל ובקבו ככל לשון שר
זכות יטו' כח וחקמו וקנו ביד ה' שלמה יתי'א היו היות חמשת זרק שגמלנו וקיבלנו תמיד ה' שלמה יתי'א הנז' סך לפי וקשט מאות גנום ראוי' מעול יעא ועוד תעלה גנום
כלעא כנהונ' סך הכל שט' גנום מות ועלו ובאו לדינו ודשוקינו במעול' נפטר ובערם ובעברום תכרנו והעברנו והחלשנו לעשות ולזכות ה' שלמה יתי'א הנז' היו
ולשות ולזכות בך חז' החזר הנז' אשר היתה בשותפות בין תוריש'ו הר' יצחק נחום הנז' ובין ה' שלמה יתי'א הנז' היו הידועה פה אשר יעא ושו' תכרה פתו' ור' ור'
תזרח ובתורה יש מרתב אחד ואכסדרה על גבו ועוד יש שט' בתים ובבית האחד מטעם הבתים הנז' יש עליה על גבו ועוד יש בחזר הנז' בית הקטור וקנטורא על פתח
נאזר הנז' והחזר הנז' מעבר אחד פתוחה לחזר הידועה לה' זלח בין דאהוד היו ואז אחד פתוחה לחזר הידועה לה' יתי'א בין מלמאן דהוד היו ואז אחד פתוחה גב
לחזר הידועה לה' יתי'א בין מלמאן הנז' ואז אחד פתוחה לרשות הרבים ופירסום החזר הנז' יספיק מעלה גבולה ינה החזר הנז' בתולאיה ובתולאיה והנחוריה
וצפיותיה ותשמישיה ואני ואבני וקירות וקורות ודפים ותסתרים ושפי' ונעט' וכל עין זכות הנלוה ומתקיים ליה מתקיימא דארעא ועד נוס' קיימא הכל באשר לכל
תכרנו והעברנו והחלשנו לעשות ולזכות ה' שלמה יתי'א הנז' ולרשות ולזכות בך ובירה גשוק מפירה גלויה ומעבורסת' לכל מפירה חתובה וחלומה כדת ובהלכה
מפירה לצמי'תיה ולחלומין לו ולזרעו עד סוף כל הדורות מפירה עשויה בכל חוזק וקוקב באופן היות' מועיל ומספיק ומז' לפוס דינא בהונן ובקיקון חז'ל
מפירה מעופה ומנוקה מעל עין מושן ומעברט' שבמול' מפירה דלא למיחד בה ודלא להשנאה מפנה לעלם וכך אנתנו אומרים בפעם להקונה ה' שלמה יתי'א
היו הנז' ולבך זכ' וקב' בכל התכר הנז' זכ'יה וקש'ה מעלי'א כבמ' שקבלנו מתוך ובשמרא דנא מעל' שתכר'ך לעוס קשה וזכ'יה אחרת שבמול' ומעקה ומעפסו
מילקנו ידינו וכתינו ודשוקינו וזכותינו ויד וכח ורשות וזכות באי כתינו מעל' התכר הנז' מילוק גוש בקחזל ולא נשאר לנו ולא לבאי כתינו' בכל המכר הנז' שנס'
שיור על זכות כלל ועיקר ואפילו בכדי נשאת יד' המ' מעמ' ומדוד' כפר' לא הכל באשר לכל קס' למקנה לה' שלמה יתי'א היו הנז' ולבאי כחו עד סוף כל הדורות
לכנות ולהרום למעבור ולמטבן ולהשכר ולהשחיל ולהנחיל ולהעביר ולהחליט ולק' במתנה לכל מי שיצא הקונה הנז' ובאי כחו ולעשות בכל התכר הנז'
כחכ'ו ורכונו בארס העושה בעל' ואנש' לא ימתא בדיה מן ימתא דנן ולעל' ומעט' ומעפסו קיבלנו עלנו ועל באי כתינו אחריות התכר הנז' באחריות
גוש בקחזל ואפילו נגד יקותיים קאמ'ם בתורת אשה ובעל חוב בדעת ה' רחמי'תה אהדן ודעת מורה ר' זל ומעט' ומעפסו מעברנו כל נכסינו דחית'לן קחוק
כל שתי'א מקרקע' ונר'בן מעלמ'ל שק'נו נשענה כולהון יהון אחר'ין ונר'ב'ין ומעפסו מעברנו לעוס בקחזל לקיום והעצרת המענה הנז' ביד הקונה הנז'ל
וכי' בך מעופה ומנוקה מעל מיי' ערעורים ופקבוקים שבמול' ומעט' ומעפסו קבלנו עלנו ועל באי כתינו סברת' הפוסק התאשר והתקיים שאר'
מפירה דנא נאפלו היו סברא זרה ויחידאה נגד כל הפוסקים זל דאני' ומקובלת עלנו בהלכה לעשה מפיי' ואחריות וחומ' וחוזק שאר' מפירה דנא
באחריות וחומ' וחוזק כל שאר' מפירות הבשרים דנהי' בישרא העשוין בהונן ובקחזל ולא יורע ולא יפסל כח שאר' מפירה דנא לא מעוס חיסור' לשון
ניקוד' לשון ולשנא דגריע וריע ומשק'מע לקי' אנפי' ומחוק ונר' ומשמו' לא מעוס אר' ואופן שבמול' לא הכל יהיה עדין לזכות ולפוי' כח בעל' השמר'
אך ולעולם תהיה יד בעה' שאר' על העליונה ויד כל התעבר' בנדרו ונגד בך על דת'תונה ובכך אנו פה' דחל קנו' תמיד ה' זלח היו ואחיו הר' יחזקאל פנ'
המרוחם יצחק נחום נש' ומשי' האבות נחום הר' מלמאן בין נחום היו הנז' ותמיד האשה רימה למנת חברהם בין יצחק נחום הנז' בקנום כלל' מן פרי' הונן
ובקחזל ונס' שטענו לפיכך שכוונה חמורה בתב' ע' המכה ועד הנכ'א לאשר ולקיים את כל הנז' תראש ועד סוף מעל' טוס טנו' וקמורה כלל' ועיקר'
דלא באסתב'קא ודלא במופ' דמארי' כפימול' מודעי' ובפיסול' עדיהן לדעת הרמב'א זלה' ועד' אמת' וזרק בקבנו וחקמנו שחוקינו פה עי' אשר יע'א
יהיה זה כהמנהג שש' ינה לחוש אב' יהל' שנת' חמשת' לפיס' ושט' ימא'ת' הלש' ולש'ה לשי'רה והכל' שר' ופרי' וקיי'ל

אשר יש לה' הוינא אנון כי דינא דחית'ת' האשר אינא קוד'תנא וי'תו העני' סבבו וי'תו
עבד' יאזר' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' ומנס'ת' ה'ת' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו'
והכל' שר' ופרי' וקיי'ל וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו'
והכל' שר' ופרי' וקיי'ל וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו' וק'תן אר'ת'ית' די'יהו'

